

Na Isusov se spomen sam

Stanislav Prepek

Na I - su - sov se spo - men sam U du - ši bu - di
 O, Ti, blag spram svi - ju, I - su - se, što mo - le i - li
 I - su - se, mi - li - nom svom I na - šom bu - di

dra - gi plam, Al vrh ra - do - sti - ma je svim, U dru - štvu
 ka - ju se, I tra - že te kroz ži - ca vaj: Tko re - be
 na - gra - dom; Naš po - nos cje - li bi - o tek U te - bi,

mi - lom kad si snjim. A - - - - - men.
 na - de, na - še raj. - - - - -
 Spa - se, za - u - vijek.

Riječ svevišnja

Stanislav Prepek

1. Rječ sve - vi - šnja se po - ja - vi, Uz de - snu O - ca o - sta - juć, Na
 2. Po po - ro - du nam po - sta drug, Naš kruh za ča - snom tr - pezom, Na

3. O Ho - sti - jo spa - so - no - sna, Što o - tva - raš nam ši - rom raj, Sred
 4. Go - spo - di - nu tro - je - di - nom Nek bu - de sla - va uje - či - ta, Koj

1. po - so ry - ku po - sta - vi I do - de kra - ju stra - da - juć.
 2. smr - ti cje - na za naš dug I pla - ca nam u car - stvu svom.

3. hr - va - nja sud - bo - nosna Ti ja - či nas i o - ču - vaj. A - - - - - men.
 4. ži - vot uje - čni pu - ku svom u rajskom do - mu ne - ka da.

Veselo svetkujemo

Stanislav Preprek

1. Ve-se-lo svetkujmo sve-čani blagdan taj, Pjesme nek sr-dač-ne je-če kroz svaki kraj;
2. Posljednju ve-če-ru slavimo da-nas mi, Kadno je sja-nje-tom bravci kruh besqua-saj

3. Kruh ande-o-ski, gle, čovječjim po-sta-je, Slika mu negdašnjih svi-ju sad nesta-je;
4. Trojedin Go-spođe, molbu nam po-slu-šaj, Kako te ča-sti-mo, ta-ko nas po-ha-đaj,

1. Staro sve svucimo, no-ve nek budu sad Mi-sli, r'ječi i sav nam rad.
2. Da-va-o Spasitelj, ka-ko je nekad Bog Re-ko o-ci-ma pu-ka svog.

3. Ču-desna stvar to je: Boga ko Božji dar Zemni blagu-je u-bo-gar.
4. Svojim nas stazama vodi, gdje cilj je naš, K svijetlu, u kome pre-bi-vaš. A - - - men.

Nebeska slavo vječita

Stanislav Preprek

Ne-be-ska sla-vo vje-či-ta, I ljudska na-do bla-že-na, O
Po-mo-zi svo-jom dē-sni-com, Da duh nam tr'je-zan o-sta-ne, Da
Sva sla-va O-cu vje-čno-mu, I je-di-ño-mu Si-nu mu, Sa

Si-ne Bo-žji je-di-ni I če-do či-stē Dje-vi-ce.
go-ri, Bo-ga sla-ve-ći, I du-žnu hvalu da-je mu.
Tje-ši-te-ljem Presve-tim I sad i vječnost či-ta-vu A - - - men.

O Duše, koji s Ocem si

Stanislav Prepek

1. O Du-še, ko-ji s O-cem si I Si-nom Gospod je-di-ni, Na - sta-ni blag se

2. Nás um i sr-će, je-zik nam nek svom te moći uz-di-že, Nek plamti ljubav
3. Po - dje-li, O-će mi-lo-stiv, I Si-ne jednak O-cu svom, što snjim i s Du-hom

7. u na-ma, I du-še na-še na-pu-ni! rit.

2. o - gnje - na I žar nam bli-žnje u - ži - že. A - - - - - men.
3. Pre - sve - tim U kraju vla-das vje - či - tom.

Vi krasne zvijezde

Stanislav Prepek

1. Vi kra - sne - zvje - zde do - ma svog I cje - log svje - ta
2. U stra - na - ma, gdje vla - da mrak, Vi po - di - go - ste

3. Do - mo - vi - nom vam sad je raj, O čuj - te - vruć nam
4. O Troj - stvo sve - to, cuj nam glas I lja - ba - vlju po -

7. sla - ven - skog, O bra - ćo sve - ta, go - di - šnjom ve - li - ča -
2. Kri - stov znak, Mno - ži - nu du - sa, mno - gi kraj Ra - za - sja

3. uz - di - saj: Vrh ro - da bdij - te sla - ven - skog, Da o - sta -
4. ta - kni nás, Da kre - ne - mo se sna - gom svom Po slavnom

7. -mo vas po - pje - vkom.
2. sve - te vje - re - sjaj.

3. ne uz. Bo - ga svog.
4. tra - gu o - ta - čkom. A - - - - - men.